



Løsningsforslag til eksamen i  
SIF4072 KLASSISK FELTTEORI  
Lørdag 26. mai 2001

Oppgavesettet gitt av Kåre Olaussen.

Dette løsningsforslaget er på 8 sider.

### Oppgave 1

I denne oppgaven skal du se på noen aspekter ved modellen definert ved (Klein-Gordon) Lagrangetettheten

$$\mathcal{L} = (\partial_\mu \varphi)^* (\partial^\mu \varphi) - \lambda (\varphi^* \varphi)^n, \quad (1)$$

der  $\lambda > 0$  og  $n > 1$ .

a) Skriv ned, eller utled, feltlikningene for denne modellen.

Euler-Lagrange ligningene er på generell form

$$\partial_\mu \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_\mu \varphi^a)} = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \varphi^a}. \quad (2)$$

I dette tilfellet får vi, for henholdsvis  $\varphi^a = \varphi^*$  og  $\varphi^a = \varphi$ ,

$$\partial_\mu \partial^\mu \varphi + n\lambda (\varphi^* \varphi)^{n-1} \varphi = 0, \quad (3)$$

$$\partial_\mu \partial^\mu \varphi^* + n\lambda (\varphi^* \varphi)^{n-1} \varphi^* = 0. \quad (4)$$

**Kommentar:** En fallgrube her (og i en tilsvarende utregning av Nötherstrømmer) er at man setter

$$\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_\mu \varphi)} = \partial_\mu \varphi, \quad \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_\mu \varphi^*)} = \partial_\mu \varphi^*, \quad \text{NB! Feil!}$$

istedet for

$$\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_\mu \varphi)} = \partial_\mu \varphi^*, \quad \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_\mu \varphi^*)} = \partial_\mu \varphi.$$

b) Anta en løsning av formen  $\varphi(x) = A e^{-i\omega t}$ , der  $A$  er en positiv, reell konstant.

Finn sammenhengen mellom  $\omega$  og  $A$ .

Vi setter den foreslåtte løsningen inn i (3) og finner, siden  $\partial_0 = \frac{\partial}{c \partial t}$ ,

$$\left[ -\left(\frac{\omega}{c}\right)^2 + n\lambda A^{2n-2} \right] A e^{-i\omega t} = 0,$$

med løsning

$$\omega = c \sqrt{n\lambda} A^{n-1}. \quad (5)$$

**Kommentar:** Det er mange ekvivalente måter å skrive denne sammenhengen på, men (i) det må ikke være noen gjenværende tidsavhengighet i denne sammenhengen (for da har man ikke vist eksistens av løsning) og (ii) en imaginær  $\omega$  bør få alle varselampene til å blinke!

c) Lagrangetettheten (1) er invariant under fasetransformasjoner

$$\varphi(x) \rightarrow e^{-i\epsilon} \varphi(x), \quad \varphi^*(x) \rightarrow e^{i\epsilon} \varphi^*(x). \quad (6)$$

Skriv ned, eller utled, den konserverte strømmen,  $j^\mu$ , som opptrer som konsekvens av denne kontinuerlige symmetrien.

I dette tilfellet har vi  $\Delta\varphi = -i\varphi$ ,  $\Delta\varphi^* = i\varphi^*$  og  $\Delta\mathcal{L} = 0$ , så vi får

$$j^\mu = \frac{\partial\mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu\varphi)}\Delta\varphi + \frac{\partial\mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu\varphi^*)}\Delta\varphi^* = -i(\partial^\mu\varphi^*\varphi - \varphi^*\partial^\mu\varphi). \quad (7)$$

d) Vi definerer en antallstetthet  $\rho \equiv \frac{1}{\hbar c} j^0$ . Finn, for løsningen fra punkt b), sammenhengen mellom  $\rho$  og  $A$ .

Ved bruk av overstående fås

$$\rho = \frac{2}{\hbar c} \frac{\omega}{c} A^2 = \frac{2}{\hbar c} \sqrt{n\lambda} A^{n+1}. \quad (8)$$

**Kommentar:** Prefaktoren  $\frac{1}{\hbar c}$  i definisjonen av  $\rho$  kan virke umotivert (det var, fornuftig nok, ingen som hadde bekymret seg over dette på eksamen). Den er tatt med for å at  $\rho$  skal bli dimensjonsmessig korrekt for en antallstetthet,  $[\rho] = \text{m}^{-3}$ . Vi kan se dette av følgende analyse (som ikke var forventet av kandidatene):

For at virkningen  $S = \int dt d^3r \mathcal{L}$  skal få riktig dimensjon,  $[S] = \text{kg m}^2/\text{s}$ , må dimensjonen til  $\varphi$ -feltet tilfredstille  $[\varphi]^2 = \text{kg m}/\text{s}^2$  (som vi finner ut ved å se på  $\partial_\mu\varphi^*\partial^\mu\varphi$ -leddet i  $\mathcal{L}$ ). Da blir  $[j^0] = \text{m}^{-1} [\varphi]^2 = \text{kg}/\text{s}^2$ , så vi må dele med en størrelse som har dimensjon  $\text{kg m}^3/\text{s}^2$  for å få et dimensjonsmessig riktig uttrykk. Kombinasjonen  $\hbar c$  oppfyller denne betingelsen.

e) Virkningen  $S = \frac{1}{c} \int d^4x \mathcal{L}$  definert fra Lagrangetettheten (1) er invariant under translasjoner i tid og rom,

$$\varphi(x) \rightarrow \varphi(x + \epsilon e_{(\nu)}), \quad \varphi^*(x) \rightarrow \varphi^*(x + \epsilon e_{(\nu)}), \quad (9)$$

der  $e_{(\nu)}$  er en enhetsvektor i  $\nu$ -retningen,  $e_{(\nu)}^\mu = \eta^\mu_\nu$ .

Skriv ned, eller utled, den konserverte tensoren,  $T^\mu_\nu$ , som opptrer som konsekvens av disse kontinuerlige symmetriene.

I dette tilfellet har vi

$$\begin{aligned} \Delta\varphi &= e_{(\nu)}^\mu \partial_\mu\varphi = \partial_\nu\varphi, \\ \Delta\varphi^* &= e_{(\nu)}^\mu \partial_\mu\varphi^* = \partial_\nu\varphi^*, \\ \Delta\mathcal{L} &= e_{(\nu)}^\mu \partial_\mu\mathcal{L} = \partial_\mu\eta^\mu_\nu \mathcal{L}. \end{aligned}$$

Vi finner en konservert strøm for hver indeks  $\nu$ . Tilsammen danner de *energi-impuls tensoren*

$$T^\mu_\nu = \partial^\mu\varphi^*\partial_\nu\varphi + \partial_\nu\varphi^*\partial^\mu\varphi - \eta^\mu_\nu \mathcal{L}, \quad (10)$$

med  $\mathcal{L}$  er gitt av ligning (1). **Kommentar:** Skuffende mange får problemer her; det straffer seg også på de neste punktene. Men energi-impuls tensoren er et av de mest sentrale begrepene i feltteori, så det er ikke urimelig at man skal få til noe å jobbe videre med her (selv om det ikke nødvendigvis er helt riktig).

f) Trykket  $p$  i systemet er gitt ved

$$p = -\frac{1}{3}T_i^i. \quad (11)$$

Finn, for løsningen fra punkt b), *tilstandsligningen* (sammenhengen mellom  $p$  og  $\rho$ ).

I dette tilfellet avhenger ikke feltene av posisjonen, så vi har  $T_j^i = -\eta_j^i \mathcal{L} = -\delta_j^i \mathcal{L}$ , dvs at trykket er lik Lagrangetettheten

$$p = \frac{1}{3}\delta_i^i \mathcal{L} = \mathcal{L} = \left(\frac{\omega}{c}\right)^2 \varphi^* \varphi - \lambda (\varphi^* \varphi)^n = (n-1) \lambda (\varphi^* \varphi)^n = (n-1) \lambda A^{2n}.$$

Vi eliminerer  $A$  til fordel for tettheten  $\rho$ , og finner en tilstandsligning

$$p = (n-1) \lambda \left(\frac{\hbar c}{2\sqrt{n\lambda}}\right)^{2n/(n+1)} \rho^{2n/(n+1)}. \quad (12)$$

**Kommentar:** Ligning (12) regnes her som fullgodt svar. Men for praktisk bruk vil det være mer hensiktsmessig å formulere den på en dimensjonsmessig mer opplagt form, nemlig

$$p = k_B T_0 (\rho a^3)^\eta \rho, \quad (13)$$

der  $\eta = (n-1)/(n+1)$ ,  $a$  er en karakteristisk lengde for modellen (slik at  $\rho a^3$  blir dimensjonsløs) og  $k_B T_0$  er en karakteristisk energi for modellen. Størrelsene  $a$  og  $k_B T_0$  må konstrueres fra  $\hbar$ ,  $c$  og  $\lambda$ . Et mulig valg er

$$a = (\lambda (\hbar c)^{n-1})^{1/(2n-4)}, \quad (14)$$

$$k_B T_0 = (n-1) (4n)^{n/(n+1)} \frac{\hbar c}{a}. \quad (15)$$

For å verifisere at disse størrelsene er dimensjonsmessig korrekte observerer vi at  $[\lambda (\varphi^* \varphi)^{n-1}] = [\partial_\mu \partial^\mu] = \text{m}^{-2}$ , dvs. at  $[\lambda] = \frac{1}{\text{m}^2} \left(\frac{\text{s}^2}{\text{kgm}}\right)^{n-1}$  og derfor at  $[\lambda (\hbar c)^{n-1}] = \text{m}^{(2n-4)}$ . Merk at dette ikke fungerer når  $n = 2$ . I dette tilfellet har ikke modellen noen naturlig tilordnet lengde — den er *skalainvariant*.

g) Energitettheten  $u$  i systemet er gitt ved

$$u = T_0^0. \quad (16)$$

Finn, for løsningen fra punkt b), sammenhengen mellom energitetthet  $u$  og trykk  $p$ .

Vi finner

$$u = T_0^0 = 2 \left(\frac{\omega}{c}\right)^2 \varphi^* \varphi - \eta_0^0 \mathcal{L} = (n+1) \lambda (\varphi^* \varphi)^n = \frac{n+1}{n-1} p. \quad (17)$$

**Kommentar:** Alternativt (hvis man ikke har funnet uttrykket for  $T^\mu_\nu$ ) kan man her benytte det faktum at  $T_0^0$  er lik Hamiltontettheten,

$$T_0^0 = \mathcal{H} = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \dot{\varphi}^*} \dot{\varphi}^* + \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \dot{\varphi}} \dot{\varphi} - \mathcal{L}.$$

Merk forøvrig at vi får  $u = 3p$  når  $n = 2$  (skala-invariant teori); den samme relasjonen gjelder for elektromagnetiske felter. Dette betyr at energi-impuls tensoren er sporløs,  $T^\mu_\mu = 0$ , en karakteristisk egenskap for skalainvariante modeller.

## Oppgave 2

I denne oppgaven skal du studere bevegelse av punktpartikler i et statisk, rotasjonssymmetrisk rom med linjeelement

$$ds^2 = A(r)c^2 dt^2 - B(r)dr^2 - r^2 (\sin^2 \vartheta d\vartheta^2 + d\varphi^2). \quad (18)$$

Bevegelsesligningene kan utledes fra Lagrangefunksjonen

$$L = \frac{1}{2} g_{\mu\nu}(x) \frac{dx^\mu}{d\tau} \frac{dx^\nu}{d\tau}, \quad (19)$$

der  $\tau$  er (proposjonal med) egentiden.

- a) Anta at bevegelsen skjer i ekvator-planet,  $\vartheta = \pi/2$ , og utled bevegelsesligningene for  $t(\tau)$ ,  $r(\tau)$  og  $\varphi(\tau)$ .

Det eksplisitte uttrykket for Lagrangefunksjonen blir (når  $\dot{\vartheta} = 0$ )

$$L = \frac{1}{2} (A(r)c^2 \dot{t}^2 - B(r) \dot{r}^2 - r^2 \dot{\varphi}^2). \quad (20)$$

Merk at denne Lagrangefunksjonen egentlig må multipliseres med en uttrykk med dimensjon kg (f. eks. massen  $m$  til partikkelen) for at virkningen skal bli dimensjonsmessig korrekt. Men dette er uten betydning for bevegelsesligningene, som har formen

$$\frac{d}{d\tau} \frac{\partial L}{\partial \dot{x}^\mu} = \frac{\partial L}{\partial x^\mu},$$

for  $x^\mu$  henholdsvis  $r$ ,  $t$  og  $\varphi$ , der  $\dot{x}^\mu = dx^\mu/d\tau$ . For Lagrangefunksjonen (20) gir dette

$$-\frac{d}{d\tau} B(r) \dot{r} = \frac{1}{2} A'(r) c^2 \dot{t}^2 - \frac{1}{2} B'(r) \dot{r}^2 - r \dot{\varphi}^2, \quad (21)$$

$$\frac{d}{d\tau} A(r) c^2 \dot{t} = 0, \quad (22)$$

$$-\frac{d}{d\tau} r^2 \dot{\varphi} = 0, \quad (23)$$

der ' betyr derivasjon med hensyn på  $r$ .

**Kommentar:** Dette er et tilfelle der mere arbeid ikke nødvendigvis er bedre. Det har ingen hensikt å utføre  $\tau$ -derivasjonene på venstre side av (21–23); det fører bare til mindre gjennomskuelige uttrykk. Spesielt (22) og (23) viser jo meget eksplisitt at  $A(r)c^2 \dot{t}$  og  $r^2 \dot{\varphi}$  er konserverte størrelser.

- b) Lagrangefunksjonen (19) er invariant under transformasjonene

$$t \rightarrow t + \epsilon, \quad \varphi \rightarrow \varphi + \epsilon.$$

Hvilke konserverte størrelser kan utledes fra disse kontinuerlige symmetriene? Kall de tilhørende bevegelseskonstantene for henholdsvis  $K_t$  og  $K_\varphi$ . Verifiser også konserveringslovene direkte fra bevegelsesligningene du fant i forrige punkt.

Vi har henholdsvis  $\Delta t = 1$  og  $\Delta \varphi = 1$ , så konserveringslovene blir

$$K_t = \frac{\partial L}{\partial \dot{t}} = A(r) c^2 \dot{t} \quad (24)$$

$$K_\varphi = \frac{\partial L}{\partial \dot{\varphi}} = -r^2 \dot{\varphi} \quad (25)$$

Vi observerer at ligning (22,23) nettopp har formen  $\frac{d}{d\tau} K_t = 0$ ,  $\frac{d}{d\tau} K_\varphi = 0$ .

**Kommentar:** Mange oppdager at vi har henholdsvis tidstranslasjons symmetri og rotasjonssymmetri, slik at de konserverte størrelsene må være (proporsjonale med) energi og dreieimpuls, men glemmer helt å gjøre rutinemessig bruk av Nöthers teorem. Noen finner konserveringslover ekvivalente med at  $\dot{t}$  og  $\dot{\varphi}$  er konstante. Dette er generelt ikke korrekt, men det blir riktig når man spesialisere til sirkulær bevegelse som i de siste deloppgavene.

- c) Anta nå at bevegelsen er en rent sirkulær, med radius  $r$ . Vis at dette setter en betingelse på forholdet mellom  $K_\varphi$  og  $K_t$ , av formen

$$\left(\frac{K_\varphi}{K_t}\right)^2 = F(r), \quad (26)$$

og bestem  $F(r)$  uttrykt ved størrelser fra ligning (18).

Vi kan bruke konserveringslovene (24,25) til å eliminere  $\dot{t}$  og  $\dot{\varphi}$ . Innsatt i ligning (21) gir dette

$$\frac{d}{d\tau} B(r) c^2 \dot{r} = \frac{1}{2} \frac{A'(r)}{A(r)^2 c^2} K_t^2 - \frac{1}{2} B'(r) \dot{r}^2 - \frac{1}{r^3} K_\varphi^2. \quad (27)$$

For en sirkelbevegelse er  $\dot{r} = \ddot{r} = 0$ , så ligningen over reduserer seg til

$$\frac{1}{2} \frac{A'(r)}{A(r)^2 c^2} K_t^2 - \frac{1}{r^3} K_\varphi^2 = 0,$$

med løsning

$$\left(\frac{K_t}{K_\varphi}\right)^2 = \frac{2A(r)^2 c^2}{r^3 A'(r)} \quad (28)$$

Ved å ta kvadratrotten av dette uttrykket fås to mulige fortegn; disse svarer til to mulige retninger for rotasjonen.

- d) Målt i koordinat-tiden  $t$  har partikkelen en hastighet  $v = r \frac{d\varphi}{dt}$ .

Bestem hvordan  $v$  må avhenge av  $r$  for en sirkelbevegelse, og skriv ut dette mer eksplisitt for Schwarzschild-metrikken,

$$A(r) = \left(1 - \frac{R_M}{r}\right), \quad B(r) = \left(1 - \frac{R_M}{r}\right)^{-1}, \quad R_M = \frac{2MG}{c^2}. \quad (29)$$

Hastigheten (for en ren sirkelbevegelse) blir

$$v = r \frac{d\varphi}{dt} = r \frac{(d\varphi/d\tau)}{(dt/d\tau)} = \frac{A(r) c^2}{r^2} \frac{K_\varphi}{K_t} = \sqrt{\frac{r A'(r)}{2}} c. \quad (30)$$

Innsatt for Schwarzschild-metrikken gir dette

$$v = \sqrt{\frac{R_M}{2r}} c = \sqrt{\frac{MG}{r}}, \quad (31)$$

nøyaktig det samme uttrykket som for ikke-relativistisk bevegelse i svakt gravitasjonsfelt (og i overensstemmelse med Keplers tredje lov).

- e) En observatør som er i ro ved radius  $r$  måler partikkelens hastighet til  $v_r = r \frac{d\varphi}{dt_r}$ , der  $t_r$  er tiden målt med lokal klokke (altså egentiden til observatøren).

Bestem hvordan  $v_r$  må avhenge av  $r$  for en sirkelbevegelse i Schwarzschild-metrikken.

Vi må finne sammenhengen mellom  $t_r$  og  $t$ . Fra linjeelementet (18) følger det at

$$ds^2 = c^2 dt_r^2 = A(r)c^2 dt^2 \quad (32)$$

siden  $dr = d\varphi = d\vartheta = 0$  langs verdenslinjen til en observatør i ro. Altså er  $dt/dt_r = A(r)^{-1/2}$ , så vi får i Schwarzschild-metrikken

$$v_r = \frac{dt}{dt_r} v = \sqrt{\frac{r}{r - R_M}} v = \sqrt{\frac{R_M}{2r - 2R_M}} c. \quad (33)$$

**Kommentar:** Merk at denne deloppgaven er uavhengig av de øvrige; den er bare et (lett forkledd) spørsmål om beregning av egentid langs en spesifisert verdenslinje.

f) Ved hvilken radius vil *lyset* kunne gå i sirkelbane i Schwarzschild-metrikken?

Den lokale observatøren vil observere lyshastigheten korrekt, så lyset går i sirkelbane når  $v_r = c$ , dvs. når  $R_M/(2r - 2R_M) = 1$ . Altså når

$$r = \frac{3}{2}R_M. \quad (34)$$

Alternativt (for dem som ikke stoler på at den lokale observatøren måler lyshastigheten riktig) kan man bruke at  $ds^2 = 0$  langs lyskurver. Sirkulære lyskurver må derfor oppfylle betingelsen  $A(r)c^2 \dot{t}^2 = r^2 \dot{\varphi}^2$ . Eliminering av  $\dot{t}$  og  $\dot{\varphi}$  til fordel for  $K_t$  og  $K_\varphi$  gir betingelsen

$$\left(\frac{K_t}{K_\varphi}\right)^2 = \frac{A(r)c^2}{r^2},$$

som må være oppfylt sammen med ligning (28). Løsningen for Schwarzschild-metrikken er som før gitt ved ligning (34), så mistroen til den lokale observatøren er helt ubegrunnet.

**Kommentarer:** Her foreslo alle (som foreslo noe) løsningen  $r = R_M$ , men den er altså ikke riktig.

Avslutningsvis kan det være grunn til å kommentere oppgavetekstens formulering om at “ $\tau$  er (proporsjonal med) egentiden”. Innsatt for en sirkelbevegelse finner vi sammenhengen

$$d^2s = \left(\frac{K_t^2}{A(r)c^2} - \frac{K_\varphi^2}{r^2}\right) d^2\tau = \left(\frac{2A(r)}{rA'(r)} - 1\right) \frac{K_\varphi^2}{r^2} d^2\tau = \left(\frac{2r - 3R_M}{r^2 R_M}\right) K_\varphi^2 d^2\tau. \quad (35)$$

Her har vi i siste overgang satt inn for Schwarzschild-metrikken. Sålenge  $2r > 3R_M$  kan vi alltid *velge*  $K_\varphi^2$  slik at  $d^2s = c^2 d^2\tau$ , så da blir  $\tau$  *lik* egentiden. Men for lysbaner er jo  $d^2s = 0$ , så da er det ikke særlig praktisk å pålegge en slik identitet.

Merk at hvis vi pålegger  $d^2s = c^2 d^2\tau$  så blir

$$K_\varphi = r \sqrt{\frac{R_M}{2r - 3R_M}} c = \frac{r v_r}{\sqrt{1 - (v_r/c)^2}}, \quad (36)$$

$$K_t = \sqrt{1 - \frac{R_M}{r}} \frac{c^2}{\sqrt{1 - (v_r/c)^2}}. \quad (37)$$

Vi gjenkjenner (36) som det relativistiske uttrykket for dreieimpuls pr. masseenhet, mens den mindre gjenkjennbare ligningen (37) ser ut til å være det relativistiske energiuttrykket pr. masseenhet (inkludert gravitasjonsenergien). I den ikke-relativistiske, svak felt grensen reduserer  $K_t$  seg til et velkjent uttrykk,

$$K_t = c^2 + \frac{1}{2}v^2 - \frac{G}{r} + \mathcal{O}(c^{-2})$$

Den relativistiske svak felt grensen av (37) forteller oss at også den kinetiske energien kobler til gravitasjon, og derfor bidrar til gravitasjonspotensialet.

### Oppgave 3

I denne oppgave skal du se på noen aspekter av Einstein's gravitasjonsligninger i "svak felt" grensen. Dette vil si at man utvikler den metriske tensoren som

$$g_{\mu\nu}(x) = \eta_{\mu\nu} + h_{\mu\nu}(x), \quad (38)$$

og bare regner til første orden i den symmetriske tensoren  $h$  (og dens deriverte).

I denne oppgaven merker vi oss at alle størrelsene som skal beregnes avhenger av minst en gangs deriverte av metrikken, dvs. deriverte av tensoren  $h$ . Dette betyr at vi "bruker opp" en orden av  $h$  til dette, og dermed kan sette  $g = \eta$  når indekser skal heves eller senkes. For selve utregningen bruker vi de vedlagte generelle uttrykkene, med de forenklingene som kan gjøres fordi vi bare skal regne til første orden i  $h$ .

- a) Beregn konneksjonskoeffisientene  $\Gamma^{\alpha}_{\beta\gamma}$  til første orden i  $h$ .

$$\Gamma^{\alpha}_{\beta\gamma} = \frac{1}{2}\eta^{\alpha\mu}(h_{\mu\beta,\gamma} + h_{\mu\gamma,\beta} - h_{\beta\gamma,\mu}). \quad (39)$$

- b) Beregn Riemantensoren  $R_{\alpha\beta\gamma\delta}$  til første orden i  $h$ .

Siden  $\Gamma$  er av første orden i  $h$  tar vi ikke med  $\Gamma\Gamma$ -bidragene til  $R$ :

$$R_{\alpha\beta\gamma\delta} = \Gamma_{\alpha\beta\delta,\gamma} - \Gamma_{\alpha\beta\gamma,\delta} = \frac{1}{2}(h_{\alpha\delta,\beta\gamma} + h_{\beta\gamma,\alpha\delta} - h_{\alpha\gamma,\beta\delta} - h_{\beta\delta,\alpha\gamma}). \quad (40)$$

**Kommentar:** Siden  $h$  er en symmetrisk tensor, og derivasjonsrekkefølgen ikke spiller rolle, er det lett å verifisere at (40) oppfyller symmetriene

$$R_{\alpha\beta\gamma\delta} = R_{\gamma\delta\alpha\beta} = -R_{\beta\alpha\gamma\delta},$$

og (med litt mere arbeid) at

$$R_{\alpha\beta\gamma\delta} + R_{\alpha\gamma\delta\beta} + R_{\alpha\delta\beta\gamma} = 0.$$

- c) Vis at et felt av formen

$$h_{\mu\nu}(x) = \partial_{\mu}\Lambda_{\nu}(x) + \partial_{\nu}\Lambda_{\mu}(x), \quad (41)$$

der  $\Lambda_{\mu}(x)$  er et vilkårlig to ganger derivert vektorfelt, ikke gir noe bidrag til Riemantensoren.

Vi setter ligning (41) inn i (40) og får åtte ledd

$$R_{\alpha\beta\gamma\delta} = \frac{1}{2}(\Lambda_{\alpha,\delta\beta\gamma} - \Lambda_{\alpha,\gamma\beta\delta} + \Lambda_{\beta,\gamma\alpha\delta} - \Lambda_{\beta,\delta\alpha\gamma} + \Lambda_{\gamma,\beta\alpha\delta} - \Lambda_{\gamma,\alpha\beta\delta} + \Lambda_{\delta,\alpha\beta\gamma} - \Lambda_{\delta,\beta\alpha\gamma}).$$

Disse kansellerer fordi derivasjonsrekkefølgen ikke spiller rolle.

- d) Beregn Riccitenoren  $R_{\beta\delta}$  til første orden i  $h$ .

$$R_{\beta\delta} = \frac{1}{2}\left(h^{\alpha}_{\delta,\alpha\beta} + h^{\alpha}_{\beta,\alpha\delta} - h^{\alpha}_{\alpha,\beta\delta} - h^{\alpha}_{\beta\delta,\alpha}\right). \quad (42)$$

- e) Anta at  $\partial^{\mu}h_{\mu\nu} = 0$  (vi kan alltid oppnå en slik situasjon ved "gauge" transformasjonen,  $h_{\mu\nu} \rightarrow h_{\mu\nu} + \partial_{\mu}\Lambda_{\nu} + \partial_{\nu}\Lambda_{\mu}$ , for passende  $\Lambda_{\mu}$ ).

Beregnet i dette tilfellet Einsteinensoren  $G_{\beta\delta}$  til første orden i  $h$ .

Med betingelsen  $\partial^{\mu}h_{\mu\nu} = 0$  forenkles Riccitenoren til

$$R_{\beta\delta} = -\frac{1}{2}\left(h^{\alpha}_{\alpha,\beta\delta} + h^{\alpha}_{\beta\delta,\alpha}\right),$$

så skalar krumning blir

$$R = -h^{\alpha\beta}{}_{,\beta} = -\square h^{\alpha}{}_{\alpha}.$$

Einsteintensoren kan da skrives

$$G_{\beta\delta} = \frac{1}{2} (\square \eta_{\beta\delta} - \partial_{\beta} \partial_{\delta}) h^{\alpha}{}_{\alpha} - \frac{1}{2} \square h_{\beta\delta}. \quad (43)$$

f) Vis at konserveringsloven  $\partial^{\alpha} G_{\alpha\beta} = 0$  alltid er oppfylt for det uttrykket du fant i forrige punkt.

Vi finner

$$\partial^{\alpha} G_{\alpha\beta} = \frac{1}{2} \partial^{\alpha} (\square \eta_{\alpha\beta} - \partial_{\alpha} \partial_{\beta}) h^{\gamma}{}_{\gamma} - \frac{1}{2} \square \partial^{\alpha} h_{\alpha\beta} = 0, \quad (44)$$

fordi  $\partial^{\alpha} (\square \eta_{\alpha\beta} - \partial_{\alpha} \partial_{\beta}) = \square \partial_{\beta} - \square \partial_{\beta} = 0$ , og fordi vi har pålagt betingelsen  $\partial^{\alpha} h_{\alpha\beta} = 0$ .

**Kommentarer:** Her kom (selvsagt!) alle som prøvde seg fram til svaret 0, men ikke alle helt uten å svindle med indekser.

Hvis vi ikke pålegger betingelsen  $\partial^{\alpha} h_{\alpha\beta} = 0$  finner vi ved litt mere regning

$$G^{\alpha\beta} = \frac{1}{2} (\mathcal{K}^{\alpha\beta}{}_{,\gamma\delta} - \mathcal{K}^{\alpha\gamma}{}_{,\beta\delta} + \partial^{\beta} \partial^{\gamma} \eta^{\alpha\delta} - \partial^{\gamma} \partial^{\delta} \eta^{\alpha\beta}) h_{\gamma\delta}, \quad (45)$$

der  $\mathcal{K}^{\alpha\beta} = \square \eta^{\alpha\beta} - \partial^{\alpha} \partial^{\beta}$ . Fordi  $\partial_{\alpha} \mathcal{K}^{\alpha\beta} = 0$ , og

$$\partial_{\alpha} (\partial^{\beta} \partial^{\gamma} \eta^{\alpha\delta} - \partial^{\gamma} \partial^{\delta} \eta^{\alpha\beta}) = \partial^{\delta} \partial^{\gamma} \partial^{\beta} - \partial^{\beta} \partial^{\gamma} \partial^{\delta} = 0,$$

vil (45) tilfredsstillende  $\partial_{\alpha} G^{\alpha\beta} = 0$  for alle (tilstrekkelig deriverbare)  $h_{\gamma\delta}$ .

Det er videre praktisk å innføre tensoren  $\bar{h}_{\alpha\beta} = h_{\alpha\beta} - \frac{1}{2} \eta_{\alpha\beta} h^{\lambda}{}_{\lambda}$ , slik at  $h_{\alpha\beta} = \bar{h}_{\alpha\beta} - \frac{1}{2} \eta_{\alpha\beta} \bar{h}^{\lambda}{}_{\lambda}$ . Innsatt i (45) fås da

$$G^{\alpha\beta} = -\frac{1}{2} (\square \bar{h}^{\alpha\beta} + \eta^{\alpha\beta} \bar{h}^{\gamma\delta}{}_{,\gamma\delta} - \bar{h}^{\alpha\gamma}{}_{,\gamma\beta} - \bar{h}^{\beta\gamma}{}_{,\gamma\alpha}), \quad (46)$$

som hvis vi pålegger betingelsen  $\bar{h}^{\alpha\beta}{}_{,\beta} = 0$  (vi kan alltid gjøre det) reduserer seg til  $G^{\alpha\beta} = -\frac{1}{2} \square \bar{h}^{\alpha\beta}$ . Einsteins gravitasjonsligninger i svak felt grensen blir da

$$\square \bar{h}^{\alpha\beta} = -\frac{16\pi G}{c^4} T^{\alpha\beta}. \quad (47)$$

Denne ligningen kan enkelt løses ved Fourier transformasjon.

## Oppgitt:

### Nöther's teorem:

$$J^{\mu} = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_{\mu} \varphi^a)} \Delta \varphi^a - M^{\mu}, \text{ når} \quad (48)$$

$$\Delta \mathcal{L} = \partial_{\mu} M^{\mu}, \quad \text{der } \Delta X \equiv \left. \frac{d}{d\epsilon} \tilde{X} \right|_{\epsilon=0} \quad \text{for } X \text{ lik } \varphi^a \text{ og } \mathcal{L}. \quad (49)$$

### Noen relasjoner fra differensialgeometri:

$$\Gamma^{\alpha}{}_{\beta\gamma} = \frac{1}{2} g^{\alpha\mu} (g_{\mu\beta,\gamma} + g_{\mu\gamma,\beta} - g_{\beta\gamma,\mu}), \quad (50)$$

$$R^{\alpha}{}_{\beta\gamma\delta} = \Gamma^{\alpha}{}_{\beta\delta,\gamma} - \Gamma^{\alpha}{}_{\beta\gamma,\delta} + \Gamma^{\alpha}{}_{\mu\gamma} \Gamma^{\mu}{}_{\beta\delta} - \Gamma^{\alpha}{}_{\mu\delta} \Gamma^{\mu}{}_{\beta\gamma}, \quad (51)$$

$$R_{\beta\delta} = R^{\alpha}{}_{\beta\alpha\delta}, \quad (52)$$

$$G_{\beta\delta} = R_{\beta\delta} - \frac{1}{2} g_{\beta\delta} R. \quad (53)$$